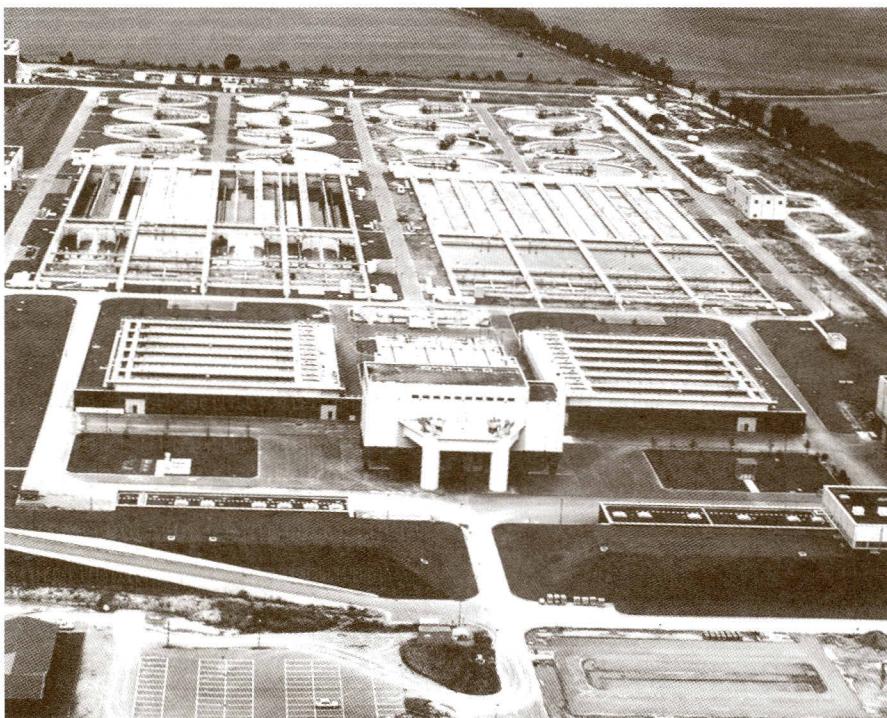

การควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย แบบ Anaerobic Treatment ด้วยหัววัดค่าไฮโดรเจนซัลไฟฟ์ (H_2S Electrode)

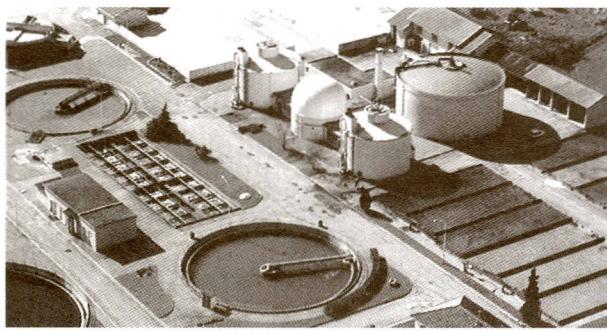
ระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ (Anaerobic Treatment) เป็นกระบวนการทางชีววิทยา จุลินทรีย์จะอยู่ในสภาวะที่ไม่มีออกซิเจนในอากาศ ได้ผลผลิตออกมามีเป็นกําชีมีเทน กําชคาร์บอนไดออกไซด์ รวมทั้งอินทรีย์สารอื่น มีการเพิ่มจำนวนของจุลินทรีย์ในน้ำ ในอดีตระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ ได้นำมาใช้งานเฉพาะในการบำบัดน้ำเสีย บำบัดตะกอนจากน้ำทึบชุมชน และจากโรงงานผลิตเนื้อสัตว์

ต่อมาได้มีการพัฒนานำมาใช้ในการบำบัดน้ำเสียที่มีปริมาณสารอินทรีย์สูง เพื่อผลิตกําชีมีเทนหรือกําชชีวภาพ โดยมีข้อดีอีกประการหนึ่ง คือ ปริมาณตะกอนจุลินทรีย์ (Sludge) ที่เกิดขึ้นในระบบบำบัด จะมีปริมาณต่ำกว่าวิธีบำบัดน้ำเสียแบบใช้อากาศ (Aerobic Treatment) จะทำให้การกำจัดตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียลดลงกว่า

กระบวนการย่อยสลายของสารอินทรีย์ในสภาวะไร้อากาศโดยจุลินทรีย์สามารถแบ่งขั้นตอนของปฏิกิริยาออกได้ 3 ขั้นตอน คือ

ตารางที่ 1 แสดงประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มักนิยมใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบ Anaerobic Treatment

Beverage Manufacturing	Poultry Processing
Cheese Whey	Pulp mill Evaporate
Dairy	Organic Chemicals
Distillery	Starch
Meat Packing	Sugar Beet
Petrochemicals	Sugar Cane
Pharmaceutical	Tannery
Potato Processing	Wool and Textile

1. Hydrolysis เป็นขั้นตอนที่สารอินทรีย์ที่อยู่ในรูปของสารแขวนลอย ถูกย่อยสลายให้กลایเป็นสารอินทรีย์ที่สามารถละลายน้ำได้

2. Acetogenesis ขั้นตอนนี้สารอินทรีย์ที่ละลายน้ำได้จะถูกย่อยสลายให้กลایเป็นกรดไขมัน (Fatty Acid) ซึ่งระหว่างได้รับการจัดการจะเป็นกรดอะซีติก (Acetic Acid)

3. Methanogenesis เป็นขั้นตอนที่จุลินทรีย์ทำการเปลี่ยนกรดไขมันให้กลایเป็น ก๊าซมีเทน และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

สำหรับน้ำเสียที่เป็นจำพวกสารอินทรีย์ ก๊าซมีเทนและคาร์บอนไดออกไซด์ จะเกิดจากการย่อยสลายของกรดไขมันประเภทกรดอะซีติกโดยส่วนใหญ่ แต่กรดโพโพโนนิกและกรดไขมันอื่นๆ ที่ระหว่างได้รับการจัดการจะถูกย่อยสลายเป็นก๊าซมีเทน และคาร์บอนไดออกไซด์ได้เช่นกัน จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดก๊าซมีเทน (Methane-Forming Bacteria) จะไวต่อสภาวะแวดล้อม เช่น pH, อุณหภูมิและสารรับขั้นการเจริญเติบโต (Inhibitory Compounds) หรือสารพิษ โดยจะหยุดการทำงานและตายได้ง่ายกว่าจุลินทรีย์ที่สร้างกรดไขมัน (Acid - Forming Bacteria)

ดังนั้นหากจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดก๊าซมีเทน เกิดการทำงานหรือหยุดการทำงานได้ไม่ดี เนื่องจากสารพิษหรือสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง (Shock Conditions) ระบบบำบัดน้ำเสียจะต้องใช้เวลาในการฟื้นสภาพ เพื่อสร้างจุลินทรีย์ที่ทำหน้าที่สร้างก๊าซมีเทนนานกว่า การสร้างจุลินทรีย์ที่ทำหน้าที่สร้างกรดไขมัน

ค่า pH และสภาวะความเป็นต่างที่จุลินทรีย์ต้องการ

ค่า pH ที่เหมาะสมสำหรับสภาวะที่จุลินทรีย์สร้างก๊าซมีเทนทำงานได้ดีในช่วง 7-8 และค่า pH มีค่าต่ำกว่า 6.0 จุลินทรีย์ที่สร้างก๊าซมีเทนจะเกิดอันตรายได้ ดังนั้นจึงมีข้อแนะนำว่า ค่า pH ควรมีค่าสูงกว่า 6.5 สำหรับระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ รวมทั้งค่าไบคาร์บอนเนตอัลคาลินิตี้ (Bicarbonate Alkalinity) ควรจะมีค่ามากกว่า 500 มิลลิกรัม/ลิตร จึงจะช่วยป้องกันไม่ให้ค่า pH ลดลงต่ำกว่า 6.0 ได้

ผลกระทบของอุณหภูมิ

เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น จุลินทรีย์ในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศจะย่อยสลายสารได้เร็วขึ้น โดยที่จุลินทรีย์จะตายเร็วขึ้นด้วย โดยทั่วไประบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ จะควบคุมให้ทำงานอยู่ในช่วงอุณหภูมิ ประมาณ 25-40 องศาเซลเซียส เรียกว่า Mesophilic Range หรืออุณหภูมิประมาณ 50-70 องศาเซลเซียส เรียกว่า Thermophilic Range โดยที่ระบบบำบัดน้ำเสียที่จุลินทรีย์ทำงานในช่วง Thermophilic จะมีขนาดของระบบบำบัดน้ำเสียเล็กกว่าช่วง Mesophilic แต่เมื่ออุณหภูมิ

ตารางที่ 2 แสดงถึงขั้นตอนการที่รับกระบวนการทำงานของแบคทีเรียในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ และความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารและความเป็นพิษ

ชนิดของสารที่รับกระบวนการทำงาน	ระดับความเข้มข้นของสารที่สามารถกระตุ้นการทำงานของแบคทีเรีย (mg/liter)	ระดับความเข้มข้นของสารที่รับกระบวนการทำงาน พอกสมควร (mg/liter)	ระดับความเข้มข้นของสารที่หยุดยั้งการทำงานของแบคทีเรีย (mg/liter)
โซเดียม (Na^+)	100-200	3500-5500	8000
بوتاسيום (K^+)	200-400	2500-4500	12000
แคลเซียม (Ca^{2+})	100-200	2500-4500	8000
แมกนีเซียม (Mg^{2+})	75-150	1000-1500	3000
อะมอนيوم (NH_4^+)	-	1500-3000	3000
ปริมาณซัลไฟด์ที่ละลายน้ำ (Total Dissolved Sulfide)	-	-	300

สูงขึ้นจุลินทรีจะเริญเติบโตชาและอยู่สัน ดังนั้นหากระบบบำบัดน้ำเสียมีปริมาณสารอินทรีเปลี่ยนแปลงไปมากอย่างเร็วหรือมีสารพิษ จุลินทรีจะตายได้ง่ายขึ้น

สารพิษและสารที่รับภาระการทำงาน

แบคทีเรียที่ทำหน้าที่สร้างกําชีมเทน โดยทั่วไปจะเป็นแบคทีเรียชนิดที่ไม่ต่อความเป็นพิษมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับแบคทีเรียชนิดอื่นๆ ในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศอย่างไรก็ได้ จะสามารถทนต่อความเข้มข้นสารพิษได้ในระดับหนึ่ง ความเป็นพิษของสารต่างๆ ต่อแบคทีเรียจะขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของสารในน้ำนั้นและระยะเวลาที่แบคทีเรียสัมผัสกับสารพิษนั้นด้วย

โดยทั่วไป อ่อนนุนของสารในน้ำจะมีความเป็นพิษมากกว่าอ่อนนุน จากตารางที่ 2 จะแสดงถึงสารพิษหรือและสารที่รับภาระการทำงานชนิดต่างๆ ที่เป็นอ่อนนุนมากในน้ำและมักปรากฏในน้ำเสีย อ่อนนุนของสารที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการอย่างมาก หากมีปริมาณมากขึ้นจะรับภาระการทำงาน จนถึงระดับที่เป็นอันตรายต่อจุลินทรี

โดยที่ชัลไฟด์ (S^{2-}) เป็นสารพิษต่อจุลินทรี เมื่อมีปริมาณ

สูงสามารถเปลี่ยนรูปเป็นไฮโดรเจนชัลไฟด์ (H_2S) ซึ่งอันตรายอย่างยิ่งต่อจุลินทรีในสภาพไร้อากาศมาก ชัลไฟด์จะเกิดขึ้นจากการบวนการทางชีววิทยาโดยแบคทีเรียจะรีดิวช์เปลี่ยนรูปจากเกลือชัลไฟด์ (Sulfate, SO_4^{2-}) เป็นชัลไฟด์ในสภาพไร้อากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ pH มีค่าลดลง ชัลไฟด์จะกล้ายเป็นไฮโดรเจนชัลไฟด์ได้มากขึ้น มีรายงานการทดสอบของความเป็นพิษของปริมาณชัลไฟด์ทั้งหมดที่ละลายในน้ำ (Total Dissolved Sulfide) ต่อระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ อยู่ในช่วงความเข้มข้นประมาณ 200-300 มิลลิกรัม/ลิตร

การตรวจสอบปริมาณ

ไฮโดรเจนชัลไฟด์และปริมาณชัลไฟด์ด้วยหัววัดไฮโดรเจนชัลไฟด์

หลังจากวิเคราะห์หาปริมาณ ไฮโดรเจนชัลไฟด์ โดยการจุ่มหัววัดลงในระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว หากทราบค่า pH และอุณหภูมิของน้ำที่วัด จะสามารถคำนวณหาปริมาณชัลไฟด์ทั้งหมดที่ละลายในน้ำได้ ดังแสดงในตารางที่ 3

TOTAL SULFIDE CALCULATION FACTOR "f"

as depending on pH & temperature

WATER TEST Co.,Ltd.,2542

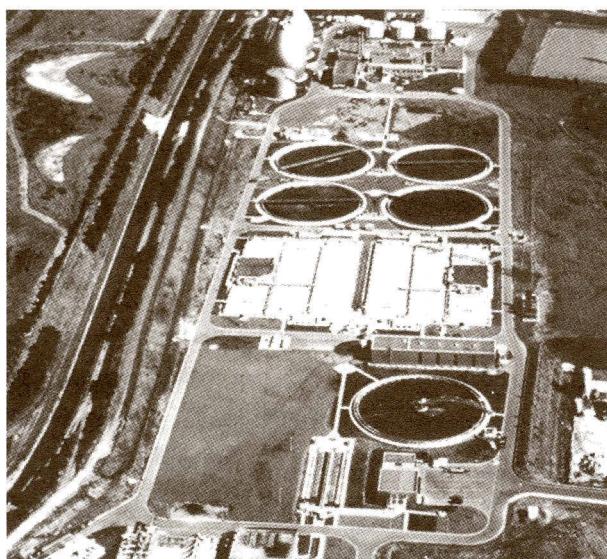
pH	degree C														
	13	15	17	19	21	23	25	27	29	31	33	35	37	39	41
6.0	0.92	0.92	0.91	0.91	0.9	0.89	0.89	0.88	0.87	0.87	0.87	0.86	0.86	0.85	0.84
6.2	0.88	0.88	0.87	0.86	0.86	0.85	0.84	0.83	0.82	0.81	0.81	0.8	0.79	0.78	0.77
6.4	0.82	0.82	0.81	0.8	0.79	0.78	0.77	0.76	0.75	0.73	0.73	0.72	0.7	0.69	0.68
6.6	0.74	0.74	0.73	0.72	0.7	0.69	0.68	0.66	0.65	0.64	0.62	0.61	0.6	0.59	0.57
6.8	0.65	0.64	0.62	0.61	0.6	0.58	0.57	0.55	0.54	0.52	0.51	0.5	0.48	0.47	0.46
7.0	0.53	0.53	0.51	0.5	0.48	0.47	0.45	0.44	0.43	0.41	0.4	0.39	0.37	0.36	0.35
7.2	0.42	0.42	0.4	0.39	0.37	0.36	0.34	0.33	0.32	0.3	0.29	0.29	0.27	0.26	0.25
7.4	0.31	0.31	0.29	0.29	0.27	0.26	0.25	0.24	0.23	0.22	0.21	0.2	0.19	0.18	0.18
7.6	0.22	0.22	0.21	0.2	0.19	0.18	0.17	0.16	0.16	0.15	0.14	0.14	0.13	0.12	0.12
7.8	0.15	0.15	0.14	0.14	0.13	0.12	0.12	0.11	0.11	0.1	0.1	0.09	0.09	0.08	0.08
8.0	0.1	0.1	0.1	0.09	0.09	0.08	0.08	0.07	0.07	0.07	0.06	0.06	0.06	0.05	0.05
8.2	0.07	0.07	0.06	0.06	0.06	0.05	0.05	0.05	0.05	0.04	0.04	0.04	0.04	0.03	0.03
8.4	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.02	0.02	0.02
8.6	0.03	0.03	0.03	0.03	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.01	0.01

Reference: Ka1,Ka2 according to Broderius & Smith (Analyst.Chem. 49/3: 424 (1977)

Note: pH values & degrees C can be interpolated linearity

$$\text{CALCULATION FORMULA: } S(\text{tot}) = \text{H}_2\text{S} / f$$

ตารางที่ 3 แสดงสมการการคำนวณค่าปริมาณชัลไฟด์ที่ละลายในน้ำ โดยคำนวณจากปริมาณไฮโดรเจนชัลไฟด์ที่เคราะห์ได้ และจากค่า "f" ในตารางความสัมพันธ์ระหว่าง pH และอุณหภูมิ

สมมติว่า ปริมาณไฮโดรเจนซัลไฟฟ์เท่ากับ 20.5 mg/l โดยที่อุณหภูมิ 25°C และ pH ของน้ำเสียเท่ากับ 7.2 จากตารางที่ 3 แฟกเตอร์ “f” เมื่ออุณหภูมิเท่ากับ 29°C และ pH เท่ากับ 7.2 คือ 0.32 ดังนั้นจากสมการ

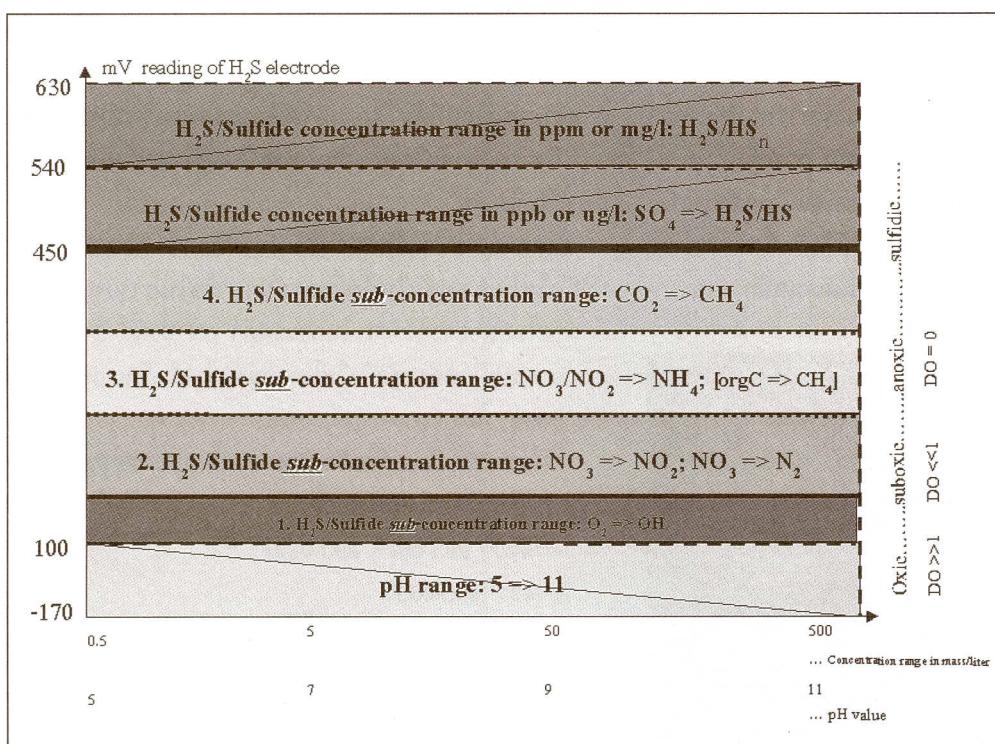
$$\text{ปริมาณซัลไฟฟ์ทั้งหมดที่ละลายในน้ำ} (S_{\text{tot}}) = \frac{\text{ปริมาณไฮโดรเจนซัลไฟฟ์}}{f}$$

$$S_{\text{tot}} = \frac{20.5}{0.32} = 64.0 \text{ mg/l as H}_2\text{S}$$

ดังนั้นการตรวจวัดปริมาณไฮโดรเจนซัลไฟฟ์ ด้วยหัววัดระบบบำบัดน้ำเสียโดยตรงโดยไม่ต้องเก็บตัวอย่างน้ำเข้าห้องทดลองจะช่วยทำให้ สามารถวิเคราะห์หาปริมาณ ซัลไฟฟ์ในน้ำได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น รวมทั้งมีความรวดเร็ว ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาที่ระบบบำบัดน้ำเสีย ได้อย่างทันท่วงที หากปริมาณความเข้มข้นของ ซัลไฟฟ์สูงจนเป็นอันตรายต่อแบคทีเรีย

หัววัดไฮโดรเจนซัลไฟฟ์ บ่งบอกสภาวะของระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อาการ

หัววัดไฮโดรเจนซัลไฟฟ์เป็นหัววัดที่ใช้หลักการทำงานทางเทคนิคเรียกว่า วิธีโพเทนเซิโอมетริก (Potentiometric Method) ซึ่ง เป็นการวัดค่าความต่างศักย์ (Potential) ที่เกิดขึ้นที่หัววัดเมื่อทำปฏิกิริยาทางเคมีไฟฟ้า (Electrochemical Reaction) กับไฮโดรเจนซัลไฟฟ์ในน้ำ โดยเป็นหลักการเดียวกันกับการทำางานของหัววัดค่า pH และสารละลายน้ำ ในน้ำ แต่ทั้งนี้หัววัดค่าไฮโดรเจนซัลไฟฟ์ มีข้อดีกว่า คือไม่มีสารละลายน้ำอิเล็กโทรไลต์อยู่ภายในจึงไม่ต้องมีడิอะแฟรม (Diaphragm) เพื่อให้อิเล็กโทรไลต์เหลา ทำให้ไม่ต้องมีการบำรุงรักษาอิเล็กโทรไลต์ และสามารถใช้งานในระบบบำบัดน้ำเสียที่มีตะกอนแขวนลอยหรือมีความสกปรกสูง เพราะไม่ต้องกังวลเรื่องการอุดตันที่డิอะแฟรม

ตารางที่ 4
แสดงค่าความต่างศักย์ ในหน่วย mV ที่หัววัดไฮโดรเจนซัลไฟฟ์ สามารถตัดได้รวมทั้ง บ่งบอกถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อาการ

เมื่อจุ่มหัวด้าไฮโดรเจนชัลไฟลด์ลงไปในน้ำ โดยเฉพาะระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ สารละลายน้ำที่อยู่ในน้ำจะทำปฏิกิริยากับหัวด้าแมตตอนนั้นจะไม่มีไฮโดรเจนชัลไฟลด์ในน้ำก็ตาม โดยที่ความต่างศักย์ที่วัดได้ ดังแสดงในตารางที่ 4

จากตารางที่ 4 เป็นผลการศึกษาการใช้งานหัวด้าไฮโดรเจนชัลไฟลด์ในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ โดยทำการศึกษาในลักษณะเดียวกันที่ได้มีการใช้หัวด้าดิออกซ์ (ORP Electrode) ในการตรวจวัดสภาวะต่างๆ ในระบบบำบัดน้ำเสีย ปรากฏผลว่า หากจุ่มหัวดัลลงในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ แล้วปรากฏว่าค่าความต่างศักย์ที่วัดได้ มีค่าน้อยกว่า ปริมาณ 450 mV แสดงให้เห็นว่า ยังมีปริมาณไฮโดรเจนชัลไฟลด์ที่เกิดขึ้นในระบบน้อยมากกว่า 0.5 ไมโครกรัม/ลิตร ($\mu\text{g/l}$) จะเรียกช่วงที่ค่าไฮโดรเจนชัลไฟลด์ต่ำกว่า $\text{H}_2\text{S}/\text{Sulfide Sub-Concentration Range}$ และเรียกช่วงที่ปริมาณไฮโดรเจนชัลไฟลด์มีปริมาณสูงกว่า 0.5 ไมโครกรัม/ลิตร ว่า $\text{H}_2\text{S}/\text{Sulfide Concentration Range}$

โดยที่ค่าความต่างศักย์ที่หัวด้าอ่านได้ ตั้งแต่ประมาณ 450 mV จนถึงประมาณ 540 mV ค่าไฮโดรเจนชัลไฟลด์ในน้ำจะมีค่าความเข้มข้นตั้งแต่ประมาณ 0.5-500 ไมโครกรัม/ลิตร ($\mu\text{g/l}$) และค่าความต่างศักย์ที่หัวด้าอ่านได้ ตั้งแต่ประมาณ 540 mV จนถึงประมาณ 630 mV ค่าไฮโดรเจนชัลไฟลด์ในน้ำจะมีค่าความเข้มข้นตั้งแต่ประมาณ 0.5-500 มิลลิกรัม/ลิตร (mg/l)

สำหรับช่วงที่หัวด้าอ่านค่าความต่างศักย์ได้ตั้งแต่ 100-450 mV ที่เรียกว่า $\text{H}_2\text{S}/\text{Sulfide Sub-Concentration Range}$ ในช่วงนี้แม้จะไม่มีปริมาณไฮโดรเจนชัลไฟลด์เกิดขึ้น แต่ในระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศก็จะเกิดกระบวนการทางชีววิทยาในการย่อยสลายสารอินทรีย์เป็นก๊าซมีเทน รวมทั้งเกิดกระบวนการเปลี่ยนรูปในเตรท์ เป็นก๊าซในไฮโดรเจนและแอมโมเนียม ถ้าพิจารณาจากสภาวะเทอร์โมไดนามิกส์ของระบบบำบัดกลับมาที่ช่วง 2 และ 3

1. ช่วงที่ 1 ยังเป็นช่วงที่ยังคงมีออกซิเจนละลายน้ำ จุลินทรีย์คงใช้ออกซิเจนในกระบวนการย่อยสลายสารอินทรีย์และอื่น ๆ

2. ช่วงที่ 2 เป็นช่วงที่ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำเริ่มลดลงมาก จุลินทรีย์จะดึงออกซิเจนออกจากสารประกอบ ทำให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนรูปจากไนเตรตเป็นไนโตร๗ และเปลี่ยนเป็นก๊าซในไฮโดรเจนได้

3. ช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่ออกซิเจนที่ละลายน้ำลดลง จนเกือบเป็นศูนย์หรือเป็นศูนย์ ก็จะเกิดกระบวนการเปลี่ยนรูปสารประกอบในเตรท์และไนโตร๗เป็นแอมโมเนียม และถ้าหากมีปริมาณสารอินทรีย์สูงก็จะเกิดเปลี่ยนรูปเป็นก๊าซมีเทนขึ้นได้

4. ช่วงที่ 4 เป็นสภาวะที่ไม่มีออกซิเจนเหลืออยู่ เป็นช่วงที่ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา>y ย่อยสลายสารอินทรีย์ อาจถูกเปลี่ยนรูปเป็นก๊าซมีเทนได้ แต่กระบวนการนี้จะเกิดขึ้นหากในน้ำไม่มี ชัลเฟต (SO_4^{2-}) เพราะหากมีชัลเฟตในน้ำจะถูกจุลินทรีย์เปลี่ยนรูปเป็นไฮโดรเจนชัลไฟลด์หรือชัลไฟลด์ ขึ้นอยู่กับสภาวะ pH ของน้ำ ซึ่งไฮโดรเจนชัลไฟลด์จะเป็นพิษอย่างยิ่งต่อจุลินทรีย์ที่ผลิตก๊าซมีเทน ดังนั้นในกระบวนการผลิต ก๊าซชีวภาพจึงมีการเติมอากาศลงในระบบ เมื่อตรวจพบปริมาณไฮโดรเจนชัลไฟลด์ในน้ำ หรือเติมสารประกอบในเตรท เพื่อให้สภาวะเทอร์โมไดนามิกส์ของระบบบำบัดกลับมาที่ช่วง 2 และ 3

แม้ในปัจจุบันนี้ จะยังไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่า ขั้นตอนต่างๆ ที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กับค่าความต่างศักย์ที่หัวด้าไฮโดรเจนชัลไฟลด์จะมีค่าเท่าใดยังอยู่ในขั้นการศึกษาวิจัย แต่ค่าความต่างศักย์ที่หัวด้าอ่านค่าได้สามารถนำมาร่วมคุณสมบัติ การเกิด การกำจัดไฮโดรเจนชัลไฟลด์ในน้ำได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

จากค่าความต่างศักย์ที่วัดได้ มีค่าน้อยกว่า 100 mV ลงมา หัวด้าไฮโดรเจนชัลไฟลด์สามารถนำมาใช้ในการวัด pH ได้ วิถีด้วยความสามารถใช้งานในการวัดค่า pH ตั้งแต่ 5-11 ทั้งนี้ เพราะส่วนหนึ่งของ หัวด้าไฮโดรเจนชัลไฟลด์ เป็น pH Glass Electrode

สนใจรายละเอียดเพิ่มเติม สามารถติดต่อขอข้อมูลได้ที่ บริษัท วอเตอร์ทีคท์ จำกัด

โทรศัพท์ 993-6625, 993-6627

โทรสาร 993-6634

เอกสารอ้างอิง

- 1) Rober A. Corbitt "Standard Handbook of Environmental Engineering", 2nd Ed, McGraw Hill, New York, 1999
- 2) คู่มือการใช้งานของหัวด้าไฮโดรเจนชัลไฟลด์, บริษัทวอเตอร์ทีคท์ จำกัด, พศ. 2543